

15978

I Mag. St. Dr. P

thiac et alior: Quacitio
ad c. ult. de transact. et l. 3 et 4. etc.

C.V

C

M

Th

loa

La

Publ

DIC

Præ

ch

~~2297~~ Prawo.

Q V Æ S T I O

ad

c.vlt. De Transact. & l. 3. & 4.

C. Ex quib. caus. infam: irr.

A

M. Mathia Bielawski Phil: Doct: & Professore.

Thoma Jabłoński Art: & Phil: Bacc.

Ioanne Scheliha de Rzuchau.

Laurentio Matthæide Lesnicensi.

Publicè ad disputañ: pro assequenda prima in IVRI-
DICA Facultate laurea, in Coll: D. D. IVRISC.
proposita.

*Præsidente Clarissimo D. M. Thoma Eusta-
chio à Piątek, l. V. Doctore & Professore.*

Disputabitur die 27. Martii, Hora 13.

CRACOVIA,

Apud Viduam Iacobi Sibenecher, 1608.

u.

I N A R M A,
Admodum Reuerendi Domini Stanislai
SIEGINII &c.

Cornibus armatur fera, vitam cornibus altis
Seruat, & armigeris fit metuenda viris.
His tu Siecini verè Itas fortis in armis,
Dogma malū feriens, dogma bonumq; fouens.

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
CRACOVIENSIS

15978 I

D
S
CO
Pr

nore
nos n
prude
pugn
uimu
net,
prau
puta
rum
iori
quan
nam
fran
quas
cui
iniqu

Admodum Rendo Dño

D. STANISLAO
SIECINSKI, CRA-
couieñ: Posnanieñ: Połtouiẽñ:
Præposito, &c. &c. Sac: Reg: M^{tis} Secreta-
rio, Domino & Patrono Salutem
& Felicitatem.

ACCEPTURI PRIMOS IN VTR^oQ. IVRE SOL-
lenni ritu honores, non tam ipsos (etiamsi quacunq; ratione con-
tingant vehementer delectent) quam causam ob quam decerni so-
lent magnificendam esse duximus Mereri enim honorem, omni ho-
nore antiquius & prius esse arbitramur. Ideoq; vt argumento aliquo ostenderemus
nos meruisse quod petimus, Questionem non mediocris difficultatis ex media Iuris-
prudencia petitam, sub Amplissimo Nomine tuo, ingenii & studii nostri viribus, pro-
pugnandam in publicum prodire, Teq; Patrono & Fautore in eo negotio vti decre-
uimus. Nescimus enim quo pacto in studiis homines timor magis quam fiducia tes-
net, credimus non aliam ob causam nisi quod recta ingenia debilitat verecundia,
praua confirmat audacia. Ideo præclarè consultum nobis fore in eo timore
putauimus, si autoritate tua, quam ingentem, ex ingenii & virtutum Tuas-
rum laudibus es consecutus, tanquam clypeo muniti, in hanc literariam pugnam ma-
iori cum fiducia descenderemus. Quem enim potius in nostris studiis appellaremus,
quam te qui & vir Optimus & Iurisconsultissimus es: ob idq; inter præcipua Aule or-
namenta numerandus, Studia colis, Studiosos amas, foues, prouehis, Academiamq; no-
stram toto pectore complecteris. Quam autem vicem Tibi nostra litem redderent,
quas tantopere diligis, nisi testatum relinquerent, Non posse nomen tuum occidere,
cui eternitas ex veris virtutum meritis debeatur. Quod si tui similes multos esse per
iniquitatem temporum liceret, optime prospectum studijs non nostris modo Iuridicis,
sed quis

sed quibusuis alijs esset. nec literati viri in suis rebus perugio & receptu careerent. Hanc igitur mentem ut in te Deus Opt. Max. nobis Academiaeq; nostrae conseruet & augeat nostra praecipua vota sunt. Namq; inprimis pulchrum nobis est, Te tantum virum: pati de splendore tuo aliquantum in nostrum hunc Academicum honorem, qui nobis decerni deriuari, Indulgentia tua credimus non negabit, quod Bonitas iam diu persuasit. Quod superest nostra studia ac nosmetipsois uti in animo destinauimus Tibi deuouemus, Deumq; precamur, ut Tibi, & per Te nobis, omnia prospera contingant. Vir amplissime Vale. Crac. e' Contubernio Iuristarum
X. Kal. April. M. DC. IIX.

Admodum Reñ^{da} D. Vix

Deditissimus

M. Mathias Bielski
Philosoph: Doct: & in
Acad: Crac: Professor,
I. V. C.

Q V E S T I O

ad

c. vlt: De Transact: & l. 3. & 4.

C. ex quibus cau: infam: irr.

U. *Iudex legitima causa interueniente, citra scrupulum conscientiae & suspicionem contemptae auctoritatis legum, poenam ordinariam delicti vi aut fraude commissi, legibus praescriptam et approbatam, pro varietate circumstantiarum occurrentium augendo vel minuendo mutare possit nec ne?*

Conclusio I.

Iudex omnia citra scrupulum conscientiae & suspicionem contemptae auctoritatis legum facere debet.

COROLLARIA.

Iudex cui datur absoluta facultas pro arbitrato iudicandi, non adstringitur ad exactam obseruationem legum.

Iudex deficiente lege, iudicare debet secundum consuetudinem

suetudinem rationabilem, binis actibus iudicialibus ad minimum cum lapsu decēni præscriptam. Idem sentiēdum de actibus extraiudicialibus, dummodo tales sint vt ex iis de tacito vicissim constet populi consensu.

Litem suam iudex faciens per imprudentiam, obligabitur parti ad interesse, iuxta arbitrium boni viri: sciens autem, super hæc etiam infamiæ subiacebit.

Ne per impunitatem portæ ad scelera aperiantur, & leges in contemptum adducantur, sæculari iudice in notoriis negligente existente, Ecclesiasticus iurisdictionem eius sibi assumere, negligentiamque supplere debet.

Legem contemnit qui verba legis complexus, contra eius nititur voluntatem.

Conclusio II.

Pœnarum capitalium & certorum delictorum certos esse gradus, indubitati iuris est.

COROLLARIA.

Pœnarum variæ species inuentæ sunt ad emendationem delinquentium.

Pœnas

Pœnas ob maleficia solui magna ratio suadet, vt
quos bonorum exempla à malis non reuocant,
pœna castiget.

Pœnam fori & poli pro eodem delicto infligi posse,
absurdum non est.

Casualia & non præmeditata delicta minus puni-
enda sunt.

Pœna legum dispositione præscripta copulatiuè, v-
traque infligenda est.

Pœna legum dispositione alternatiuè sancita, in iudi-
cis est electione.

Conclusio III.

*Iudex tuta conscientia & legum auctoritate sal-
ua, causâ cognitâ, pro varietate circumstantia-
rum occurrentium, pœnam ordinariâ delicti legi-
bus taxatâ, augendo vel minuendo mutare potest.*

COROLLARIA.

Iudex etsi regulariter non possit quidquam addere
vel minuere post sententiam definitiuam: tamen
si eam ex post facto erroneam & iniustam esse co-
gnouerit, subtiliter procurare tenetur ne ad exe-
quutionem deducatur; siue sit interposita appel-
latio, siue non. Inter-

Interpretatione legum pœnæ molliēdæ sunt potius
quam exasperandæ.

Hinc est quod iudex anceps animi propter legum
obscuritatem, aut pœnarum vnum idemque de-
lictum concernentium varietatem, semper in mi-
tiores & humaniores declinabit partem.

Excommunicatio duntaxat indefinitè prolata, de
maiori non minori intelligenda.

Pœna ordinaria cessat, vbi quis ex sola propria con-
fessione & ea qualificata punitur.

Pœna apposita in vno correlatiuorum, non exten-
ditur ad aliud.

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL
CRACOVIENSIS

344 v. 98

cius

um

de-

ni-

de

n-

en-

Biblioteka Jagiellonska

stdr0006623

